

Euph#miae Quibus nuptias Ornatiß. ... Dn. Matthaei Göringii Tyrigetae
Cantoris Dörnbürgensis Sponsi ... Dn. Matthaei Göringii Pastoris in
Eberstad & Sonneborn vigilantissimi, filii. Et ... Virginis Catharinae
Tondorphii ... Dn. M. Bernhardi Tondorphii. Pastoris ... filiae Regiomont.
XV. Cal. IIXbr. anno ChrIstI reDeMptorIs nostrI ... Condecorabant
Cognati & amici

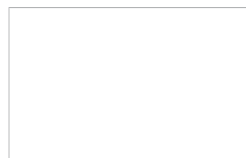
Ienae

Th 8° 02720/02 (55)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00010594

urn:nbn:de:urmel-13e3749c-5eda-488e-acb4-12fdc209d24b-00009767-014

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-13e3749c-5eda-488e-acb4-12fdc209d24b-00009767-014

ΕΤΦΗΜΙΑΙ

Quibus nuptias

Ornatiss. juxta ac doctiss. viri Juvenis

DN. MATTHÆI
GÖRINGII TYRIGETÆ,
CANTORIS DORNBURGENSIS
Sponsi.

Reverendi atq. Doctiss. viri

DN. MATTHÆI GÖRINGII PASTORIS
in Eberstadt & Sonnenborn vigilantissimi,
filii.

ET

Lectiss. atq. pudicissima Virginis

CATHARINÆ TON-
DORPHII.

Reverendi atq. clariss. Viri.

DN. M. BERNHARDI TONDORPHII.
Pastoris & Superintendentis Regiom. Fran-
conizæ fidelissimi, filizæ

REGIOMONT. XV. CAL: IIXBR.
anno Christi reDeMptoris nostræ.

Deo Duce & auspice celebratas

Condecorabant

Cognati & amici.

JENÆ,

Typis Lippoldianis.

I.

Esta dies oritur tibi, Sponse, hâc Cynthia omnes
Unâ luce, alitas spes jubet esse ratas.
Alea jacta tibi est in honestâ Cypridos urnâ,
Et qua jacta tibi, re quoq; capta tibi est.
Incidit in casses modò præda petita, petiti
Dum latus sumis gaudia casta thori.
Annuït ipse pater superûm genitalis & ipse
Annuït, & generis tota caterva tui.
Annuo & ipse meis, si quid pia vota respectant
Numina, & ut spectent, annuô & ipse meis
Sternat pax thalamum, foveat Lucina Penates,
Et Charitum totius ambiat aura domos.
Dira Megera absit, Furia atra, nec invida spargat
Toxica, nec lingua verbera cadat. Eris.
Absit culminibus ferali carmine Bubo.
Sub fido socius turture crescat amor.
Sic Divûm, & patrias factu complebitis ades,
Et cadet in vestros messis amœna sinus.
Mens equidem mihi sæpè fuit, sed leva, sed anceps
Conjugii iedas visere Sponse, tui.
Et quæ sub gremio Mater Franconia servat,
Aspicere accessu pectora amica meo.
Libonem, cordatam animam, Seldumq; politum,
Et Rosefeldiacæ barbyta tersa lyra.
Sed retinet me Sparta domi, cariç, Penates,
Sucta sed & retinent semina danda solo.

Ni

*Ne sperem vacuas ex aëtho tempore aristas
 Excutere, & Cereris munere destitui.
 Vivite vos hilares, votisq; Hymeneia sacra
 Incipite, & votis continuate eadem.
 Interea mihi mens quoq; Regia culmina finget,
 Absensq; ad Sala littora letus ero.*

*ἐν παρόδῳ εὐνοίας
 evenca,*

M. Joachimus Herus Sonnenbornensis,
 Ecclesiae Saleccensis Pastor.

II.

Quondam dogma Bias idem
 Sparsit, cum Latio praesule perditum:
 Sacro conjugio sine.
 Vitam, conjuge, praecellere valdius.
 Nam quodam dubitante, utrum
 Esset jungere costam sibi tutius,
 Vitam, an vivere caelibem?
 Haec contra regerit, quae memorabo nunc.
 Aut deformis erit tibi,
 Si ducas, sociam, aut nae speciosa erit:
 Haec κοινήν facit, illa sed,
κοινήν: jamne tibi jungere collubet
 Cum jam junxeris haud bonum
 Sit, tutumq; satis: sic Sophus arguit.
 Verum adsertio vera nam haec
 Biantis: Negat Urania strenue
 Cum toto Aonidum Choro, &
 Disjunctum ipse vides, hic mutilum ut fiet
 Nam statuta est species tuae
 Matthae, phavorinus, Sophus, uxoriam

A 2

Quam

Quam dixit mediam, & tuis
 Hymen dat thalamis, hæc neq; pœna, nec
 Est communis. Amas proin,
 Et jungis Catharinam hanc meritò tibi,
 Splendentem pario, comas
 Pexas marmore, quid: Jaspide purius.
 Labrum & brachia Nectaris,
 Quinta parte, rigat quam Cytheréia.
 Sed quid: pellat Hymen thoro
 Diras Eumenidas ac furias procul
 Omnes: ne exitium inferant
 Vel spargant odii semina litium aut
 Nuptis usq; novis. Deo
 Quid: longum unanimes vivite jugiter.

Anagrammatismus.

Matthæus Göringius.

Ita unges agro thimus.

Catharina Tondorphii

Cor dona: nitar pithia.

Sponsus.

Si mea vis dici rosa fragrans, si THIMUS AGRO

In Cyprio, redama me velut usq; te amo:

Atq; ITA me nardo preciosa quid Malobathro

UNGES, ô columen tu ô decus atq; meum.

Sponsa.

Quid petis hoc carum caput à me, prompta cupitis
 Deservire tuis sum studiosa: modò

Tu mihi te totum da. DONA CORQ; tuum mi:

Nil non sed NITAR PITHIA grande mera.

Quos olim Delio soliti sunt ludere ludos

Prisci. At tu ludes quos Erycina cupit.

Sic

Sic gratum facies mi, sicq; penatibus ipsis:
Nostraq; prole domus sic sine lite cluet.

Carmen.

AN quid puella dignius proba, Jove
Dari queat juveni probo, æstu fluctuant.
Multi vario: sententia sed firma stat,
Nihil dari juveni, potesse dignius.
Casta, an queat quid comtius dari, Jove
Casto puella, anceps juveni visum est aliis,
Casto datur sed comtius nil fœmina
Casta. Annè quid jucundius quoq; disputant
Pacis puella amante: nihil jucundius hac
Sed est. Domum curante num laudabilius,
Quid sit, Sophiq; disputant: hac nihil sed est
Laudabilius. Quocirca docte Matthæe
Catharina cum venit tuis thalamis, proba,
Venitq; casta, amans pacis, curans domum,
Nil dignius, jucundius, nil comtius,
Nil atq; laudabilius iò venit tibi
At mentis impos quis talem non prenderet
Utrâq; manu: quis figenda huic basia
Sapiens negaret: Nunc Hymen benignior
Ejusmodi sed te beavit Matthæe. Hæc
Sit suavium, decus, tuumq; columen:
Fœcunditate æquetq; Liæ & Raphael
Casta, thorum precor sine bile Eumenidum
Voti id caput mei, estq; summa plaudite.

*M. Matthias Schimmelius
scholæ Regiom. Rector.*

III.

Natos in usum letitia Scyphos
 Rixus nefas turpare: Lubentia
 Sales, verecundoq; Bacho
 Doctiloquas adhibete voces.
 Vino & lucernis leta **MODESTIA**
 Tedisq; quantum convenit? illices
 Levate crateras sodales,
 Et pavidos cohibete Vultus.
 Bonam meraci quisque sibi ingerat
 Partem falerin, conjugibus benè
 Novis precando, quas beârunt
 Vulnera, quos Veneris sagitta.
 Tadas vehamus nemo alia bibat
 Mercede, tadas nemo sodalium
 Mihi eleve; quovis honore
 Fœdera conjugii æstimantior,
 Non servitutem dixeris, ut jugi
 Cernas ligatos compede conjuges,
 Ubi gradus fide supremus
 Semper amicitia invenitur,
 Consensio quæ firmior? aut valet
 Quæ munerum ~~cum~~ partitio honestior?
 Ubi tuum quod jure poscas
 Id nec habes, nec abest, quid ergo?
 Hic proæta vita, puppis, & eminet
 Negociorum mole vir arduâ,
 Cui denegat, nec pro virili
 Fida suas operas marita.

Sic

Sic Sponse quæ te blanda domat Venus
 Philtroq; captum mancipat illice,
 Non erubescendis adurit
 Ignibus, ingenuoq; Sponsæ
 Amore gudes: quicquid habes age
 Tutis reponas illius auribus,
 Quanto aſt beatus in recessu
 Hac fruëris nove Sponsæ flamma!
 Non ſaga, nec te triftibus illiget
 Magus Venenîs: ſint tua ſingula,
 Quæcunq; captas fauſta, ſint hæc
 Proſpera cuncta, Deusq; ſaxit,
 Ut ſenſuum vos æmula turturum
 Devinciât concordia nexibus,
 Serosq; laudantes nepotes
 Neſtoreos ſuperetis annos.
 Natos in uſum lætitiæ Scyphos
 Rebus bonis impendimus: ô boni
 Tædis favete & probeato
 Auſpiciò calices levate.

Suo ex ſorore nepoti cariſſ.
 & diſcípulo olim in Luſatia
 morigero F.

M. Bernhardus Glaſerus illuſtris
 ſchola apud Gothanos Conrector.

IV.

IV.

Ως ὁ λεὼς Ἰνδῶν, ὃ δ' εἴοισι γυναῖκα ἄγεσθαι
οἴκοισιν θέλει, ἔ' πόσον πὲρ χεῖματι, κάλλει
πόσον ὀπιβλέπεται, Μυνήρεα τὸ το γράφοντ'
ὡς σὺ εἶδ' ἔσθ', ἀπαρ θεοδίμιον ἦδ' ἔ' π' εἶδες,
Γύριγγ', κατάρης φρονίμ' μάλα· καὶ γὰρ ἀληθὲς
ὅτ' εὐμορφ' ἄλις πέλει ἢ ἄλις ἔσθ' ἰσοφρων.
Τὸνεκα συγχάριω σὺ ἐπευχόμεν' τὴνδε μέτρω,
μέτρω λοξοβάτ' παρομοίῳ καρκίν' ἔρπει.
μνήτρον ὅλα μνᾶται, ὧν περ χεῖρ σέυσσε το χεῖρ.

Indorum populus, cum se sociare iugali
Vult vinclo, non divitias, sed munera formæ,
Si tibi credendum Münster Cosmographie spectat:
Tu, Goring, non tam formam, quam Numinis artes
Spectasti Cathares: & rectè: namq. fatendum,
Quod formosa satis sit si qua satis pia: grator
Inde tibi, precor inde tibi, sed paucula versu,
Versu retrogrados cancri signante meatus:
& Arrha sit, opto, memor, recipit quod dextera dextræ.

Bernhardus Tondorf, Sponsæ Fr.

Εἰ ἀγχισιάδης τραλίας πινέμν' ἦρω
Πελλαῖος τε ἀρεσέων περίφημ' ἔγεντο
ναῖ' ἔσθ' περιφημότερ', Ματθαῖε, χαμήσαις.
εἰ γὰρ χρεῖσσεβῆς νύμφη πέλει, ὡς πέλει, ἀμφαῖν
Πράγχα ἡγεμόνοι νικᾷ· ἢ δὲ τὸ το λοχέυσαι;
ἔφρ' εὐδαιμονίση μακαρίσθ' ἔμμε' ἕκαστ'
Τὸ χάριν σὺν ὀπιπλομένῳ ἐν χήματι φράζω,
ἔστε, νεοζυγέες, μάκαρές τε καὶ ὀλβιοί, ἀλλὰ
ἐν τῷ ἐλζομένῳ, μάκαρές τε καὶ ὀλβιοί ἔστε.

Si

Si bellis Anchisiades, & fortibus Heros
 Pellæus factis, vaga nomen in astra tulerunt:
 Tu, Matthæe, tuum non IN; SUPER astra locabis
 Ob Sponsam nomen. Nam si pietatis amatrix
 Est saltem sincera, ut & est; præclara duorum
 Ausa Ducum superat tua Sponsa: quid inde sequetur:
 Ut vos felices os prædicet omne; beatos (ti:
 Prædicet: ut cum igitur dicendum: ESTOTE bea-
 Aut: ESTIS: mea vox MONSTRAT; non
 IMPERAT; ESTIS.

Andreas Schumann.

V.

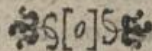
Bellus amor res est næ bella, & amabilis ardor
 Indignus haud adorea:
 Non, quem trux Erycina, puer, tua flende Cupido
 Motat genitrix subdolè.
 Non, qui sanguineis crepero latronibus ense
 Circum celebratur datis.
 Pectora qui coplat vincolo ast fraterna suavis
 Concordiæ insolubili.
 Res bella hæc? tantum sed amor hunc crede jugalis
 Præstare lecti mutuo.
 Quantum lenta solent pulcris viburna Cupressis
 Veneri atra plejas fulgidæ
 Huic tunè indulges, gemma unica & una GORINGI
 Meorum amicûm melleæ?
 Utrum ti placuisse reer? modo fare, quid in sto?
 Quid urgeo tot te modis?
 Verus amor, nec non tua sanctior ustulat ignis
 Sic flante, corda, næ DEO.
 Idem tantus Amor, fratrem, matremq; patremq;
 Rearis ut tu linquere.

B

Et

Et meritò : Nam Jova jubesvè, favesvè, fovesvè
 Et perpes hic quò da fiet,
 Tu bone sponse fove sponsam, tu sponsaq; sponsum.
 Amore mutuo bona.
 Sicut Adamus Evæ mellita labella labellis,
 Sic comparavit, effice
 Virtutes nequeo ; sponse es bonus, es bona sponsa,
 Sat ; vota nunc dabo sub prece.
 ò digno conjuncta viro sis fausta, præalti
 Cardo usq; stabit ut poli.
 ò nuptæ conjuncte novæ sis faustus, Olympus
 Donec fovebit sidera.
 Pax thalamos foveat vestros, in amore perenni,
 In vividâq; flammulâ :
 Vos pietas, concorsq; fides sectetur, utrisq;
 Mens una, corclum unum cluat.
 Dic nunc sponsa, meus tu totus es intime sponse
 Dic sponse, tota tu es mea
 E regione, toros fugiat fax liris amicos,
 Sors scœva, fraus, pellacia
 Obvia non pannis vos tangat & angat egestas,
 Vos aura ne afflet invida.
 Adsit mel gratum, contra sed turpe fel absit,
 Amor haud amaror imperet.
 Vagiat in cunis rapiens tot amica quotannis
 Stellæ quot, infans basia
 Secula passarum cornicum æquate novem annos,
 Doni instar hæc & carpite.

Sebastianus Gebhardus
Sponsi amittinus.

Vl. Quam

VI.

Quam benè constantem constans, quam & amicus ami-
 Quam fidus fidam, gnesie frater amas. (cam
 Non mora, non geminæ messes, non frigora bina,
 Non locus addictam comminuere fidem.
 Ferre moram doctô implicuit tibi Cyprius Heros
 Fervore ardentis proximioris faces.
 Hinc, veluti summis circumlita sulphura tædis
 Flammas admotas arripuisse solent:
 Sic tua Acidaliô caluit mens igne, perusta
 Illius, à quo orta hæc flamma, petivit opem.
 Scilicet hæc nemo, vel quæ tibi vulnera fecit,
 Quivir amori fluô tollere sola jocô.
 Vulnera non Martis Veneris sed castra dedêre,
 Tollere sic potuit spumigena hæcce Venus.
 Vulnera sub cordis latuère inflicta recessu,
 Tollere sic potuit Corculum & hæcce tuum.
 Corculum & hocce tuum diffavit pectoris æstum,
 Gravior hoc menti non Panacea fuit.
 An fallor? tantas potuit ne ostendere vires?
 DORNBURGINA malum nominis omen habens,
 Convenit hoc nomen rebus quæ commoda præster?
 Surget desertô florida messis agrô?
 Non tribulis ficus, botros - non vepribus, uvas
 Non salice è Platano mustea poma leges:
 Et tamen hæc fructure DORNBURGINA beabit?
 DORNBURGINA malum nominis omen habens,
 Sic fors? Narcisci in morem mutata, Corymbis,
 Auricomis Variæ mergitis instar erit.
 Non talem referent Pastana rosaria odorem,
 Plantatus terrâ coryciâquè crocus;
 Qualem cordisflui spirabit amoris odorem.
 DORNBURGINA bonum nominis omen habens
 Seria ages? aget hæc: joca dices? dicet & illa:
 Ad nutum, constans proferet omne tuum.

B 2

Ex-

Expetis an majus? faciet te plote parentem.

Multiplici: Hoc majus terrane munus habet?

Hæc blandas plantas blandum plantabit in hortum.

Blandula blanda sinu pignora mater alens.

PITTACI MITYLE- næi præceptum.

τὴν κατὰ σάυτον ἔλα.

Τὴν κατὰ σάυτον ἔλα νυμφὴν τῆς Πιττάκας ὁμφην.

Τῆς Μιτυληναίας ἑδρακέναι δοκέεις.

ἔτ' ἀνηρομένω ποίην ἂν ἀγοίτο ἀκοίην

φθέγγατ' ἀναρρήτως: τὴν κατὰ σάυτον ἔλα.

Τὴν κατὰ σάυτον ἔλες τ' ἦθι, ζώην τε τρώοντε

καὶ γέν' ἐκ μητρὸς, καὶ γέν' ἐκ πατέρ'.

Τ' ἦθι; εὐσεβείης σὺ ἐραστῆς ἔσσε: ἐκείνη

ταύτην τῆς κραδίας ταῖς περσπίδεος' ἀγαπᾷ

τὴν ζώην; σὺ ἄμωμον ἄγεις βιοτὴν καὶ ἄμωμον

κείνη: ὕμνῳ ὅμ' καὶ ὁ τρώων πέφυκε.

καὶ γέν'; ἡ θυγατὴρ αὐτῇ τῆς ποιμέν' ἡγεύς

ποιμέν' εἰς σὺ, γέν' τῇ ἐφ' ἀμιλλῇ ἑών.

ὥς τὴν σάυτον ἔλες: φίλον ἔτω ὁμοῖον ὁμοίῳ:

χαίρει ὁμιλῆσαι περὶ ἀγαθὴν ἀγαθὸς.

Johannes Göringius Scholæ

Gothanæ alumnus

Sponsifrater.

FINIS.